Any Espriu | | Actualitzat el 12/07/2013 a les 15:00

Coriolà retorna la barca

Carles Chacón ens explica la seva versió de 'Cançó de la plenitud del matí'

EnderrockÂ ha demanat a 14 artistes que versionin el que un dia va ser obra de **Raimon** a *CanÃ§ons de la roda del temps* (Edigsa, 1967). Hem parlat amb Carles ChacÃ³n, cantant i compositor de **CoriolÃ** , perquÃ¨ ens expliqui com han treballat la canÃ§Ã³ que podreu escoltar al nÃºmero de juliol de la revista.

Foto: Juan Miguel Morales

ENDERROCK: De quina manera Coriolà ha encarat la revisitació de ?Cançó de la plenitud del matí'?

Carles Chacón: Hem volgut donar la nostra visió de l'univers que el poeta va plasmar al text, i de part de la sonoritat que en **Raimon** va proposar al disc. A l'hora de fer una versió, crec que el més interessant és posar bastant de la teva part, que la cançó passi a ser una barreja de l'original i de la teva visió. No ens tallem a l'hora de canviar coses, perquè una bona versió ha de retratar també la teva manera de fer les coses, la teva personalitat.

EDR: La cançó de Raimon és més curta que la vostra. Com és que sent un poema tan breu l'heu allargat fins a quatre minuts?

C.C: La cançó es va allargar sobretot per l'estructura harmònica que té. Ens agrada jugar amb la lletra, repetir-la... En aquest cas, em venia de gust la repetició de certs elements de la lletra, com per exemple el 'sóc' o 'llum de retorn de barca'. La repetició crea com un estat hipnòtic o obsessiu que m'agrada, que es pot interpretar com desig, anhel, o fins i tot por... El 'sóc', per a mi, és important, és com si després d'un llarg viatge ple de perills, en tornar a casa, et diguessis a tu mateix: "sóc, sóc, sóc" com una mena de mantra que et recordi que malgrat tot, ets viu.

EDR: Què és el que et transmeten les paraules d'Espriu?

C.C: Per a mi la història del poema és la història de la tornada a casa després d'un llarg viatge. El retorn de la barca, amb la llum daurada del matí, amb la solitud del viatge guanyada... Els bons textos sovint tenen la particularitat que són ambigus, no són unívocs. En aquest cas també es dóna aquesta circumstància. D'una banda a mi em va transmetre una gran solitud, una melangia increïble. Una solitud guanyada però potser no volguda. La gran pregunta que un es fa quan torna a casa després d'un llarg viatge: i ara què? Però també té elements positius, com el mateix 'sóc' o la llum de retorn.

EDR: Creus que musicar la poesia d'Espriu la fa més entenedora?

C.C: No sé si la fa més entenedora, crec que potser la fa més accessible, des del punt de vista que nosaltres li donem una estructura definida, una repetició, que facilita l'assimilació. Després cadascú entén el que vol. És una cosa bona: cada poema (això de vegades passa amb les cançons, també) és un recipient on pots posar-hi la teva experiència, la teva emoció.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=BX6wy1lQbxM